

'De hormoonfabriek' door Saskia Goldschmidt

De hormoonfabriek handelt over de zoon van een slager die ambities heeft. Hij weet de kosjere slagerij al om te bouwen tot een waarachtige slachterij, maar de vraag is wat te doen met de enorme berg onwelriekend slachtafval? Hij leest wel eens wat en zo komt hij op het idee het slachtafval te gebruiken om hormonen te winnen. Op zoek naar een geleerde, die dit voor hem kan en wil oplossen, komt de slager uit het zuiden min of meer per ongeluk aan een intelligente vrouw uit Amsterdam.

Tongen beweren dat dit boek gaat over Organon, ooit een pillenreus in het zuiden van het land. Dat moeten boze tongen zijn. Want wat beschreven wordt is zeker ook het verhaal van een man veel van de vrouwtjes hield. Helaas betekende dat niet dat het een vereiste was dat die vrouwen ook van hem hielden. Er wordt veel seksueel misbruik beschreven van fabriekarbeidsters en een brute verkrachting door een slemiel, de broer van de hoofdpersoon.

Dit klinkt niet gezellig. Maar het is een met vaart geschreven verhaal, dat prettig leest. De hoofdpersoon is ondanks de beschreven tekortkomingen niet abject. Hij past in het geschetste tijdsbeeld. Het Brabants Dagblad stelt op de achterflap: "Deze schitterende roman over de trotse geweldenaar De Paauw is gebaseerd op fantasie, maar bevat misschien wel meer waarheid dan ons lief is."

Het is dus geen historische roman. En al wemelt het in het boek van de personages, geen van deze karakters wordt uitgediept. Het is allemaal geschreven alsof het een scenario voor een film moet worden. Er zijn weinig duidingen en nagenoeg geen commentaar of reflectie. Het gebeuren moet voor zich spreken. Deze stijl past bij het onderwerp: een niet zo diepgravende man met een grote dadendrang, die iets groots weet op te zetten.

Vanwege de link die er blijkbaar met Organon te leggen valt, is het een interessant boek. Het intrigeert. Vreemd eigenlijk

dat er niet eerder over geschreven is.

De stijl en het onderwerp van *De hormoonfabriek* laten zich niet verenigen met begrippen als nuance, tederheid en dies meer zij. Wel met: levenslust, humor en tragiek. Vertedering is ook wel op zijn plaats. Je krijgt medelijden met de hoofdpersoon, die zeer menselijk is, maar in sociaal opzicht eigenlijk alles verliest wat hem dierbaar is en dat ook zo ervaart. Nou ja, lijkt te ervaren. Aan diepgraven doen we niet in dit boek.

De Hormoonfabriek werd door Peter te Nuyl en Saskia Goldschmidt bewerkt tot een hoorspel van 12 1/2 uur, dat een jaar geleden uitgezonden werd op NPO Radio 1 en nog is na te luisteren:

<http://www.npo.nl/zoeken?utf8=&q=de+Hormoonfabriek>

Uitgeverij	Cossee, 2012
Pagina's	287
ISBN	978 9059 363 694

Recensie door Frederika de Jongh, december 2015

.